

PÅ KIRKEVANGEN

- et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Nr. 2

Sommeren 2020

32. årgang

Musikkforeninga skapte god 17. mai stemning

17.mai i år ble mye anderledes enn det vi er vant med, men Musikkforeninga stilte opp og spilte flere steder i bygda. Ca 40 møtte opp på hvert sted og ved Omsorgssenteret var det ganske mange.

Musikerne marsjerte fra Coop og til Stuvekern og tilbake og rundt omsorgsboligene bak Omsorgssenteret og spilte foran Omsorgssenteret til slutt. Les mer side 16

**Snertingdal
Ysteri**
Side 12

**Tommy
Michaelsen**
Side 6

**Historietur
til Vaula**
Side 9

DEN NORSKE KIRKE
Snertingdal Sokn

SNERTINGDAL MENIGHET

Kirkekantoret
Strandgt. 13A, 2815 Gjøvik
Telefon: 45 87 62 01

Åpent mandag - fredag
kl. 08.00 - 15.30

Leder i Snertingdal menighetsråd:

Kjell Josef Skundberg
Tlf. 957 78217

ANSATTE I MENIGHETEN:

Gunnarson, Haraldur Ørn
Sokneprest i Snertingdal og Biri
Tlf. 40 61 58 20
E-mail: Hg747@kirken.no

Skjesol, Hanne Moesgaard
Sokneprest i Biri og Snertingdal
Tlf. 47 95 90 25
E-mail: Hs677@kirken.no

Jarlvang, Hilde Kristin
Diakon
Tlf. 916 96338
E-mail: hj793@kirken.no

Korslien, Kari Karsrud
Diakon
Tlf. 92 29 72 69
E-mail: KK896@kirken.no

Sporild, Christian
Diakon
Tlf. 97 66 28 24
E-mail: CS928@kirken.no

Schiager, Inger
Kantor i Snertingdal og Biri
Tlf. 91 18 26 83
E-mail: Is325@kirken.no

Skundberg, Ole Wilhelm
Kirketjener
Tlf. 950 51916

Ekerhaugen, Gunhild
Menighetssekretær
Tlf. 458 76215
E-mail: ge767@kirken.no

Trosopplærerne i Gjøvik:
Karsten Torp,
kt693@kirken.no, 950 65 812

Eiliv Revling Holm,
eh779@kirken.no, 949 73 714

Hilde Engevoid,
he839@kirken.no, 415 71 492

Marte Hjeldsbakken,
mh978@kirken.no, 478 58 135

PÅ KIRKEVANGEN

• et blad for kirke og bygd i Snertingdal

Utgiver: Snertingdal Menighetsråd

ANSV. REDAKTØR: Bernt Nygård
berntny@online.no

REDAKSJONSKOMITE:
Magnar Sjevelås, Elisabeth Kruse, Turid
Skundberg og Haraldur Ørn Gunnarson

Bankkonto: 2010 27 02175
Vipps nr.: 111901

Bladet sendes alle husstander i Snertingdal.
Bladpenger kr 200,- (men alle beløp
mottas med takk). Utensoknsboende kan
abonnere på bladet for kr 250,-.

Trykk: Land Trykkeri, Dokka.

Andakt

Case

Jeg må innrømme at siste tiden har jeg hatt litt mer tid til å tenke over ting, og tenkte å dele med dere bibel vers eller bibelfortelling jeg er glad i. Først da jeg tenkte over dette kom ikke noen spesiell ting opp i hodet med det samme. Jeg har igjennom tiden som prest oppdaget utrolig mange fine tekster og bibel vers jeg har blitt veldig glad i. Men når jeg tenker tilbake på barndommen min og da spesielt på min bestemor, da husker jeg at hun fortalte meg engang når jeg var ca 12 år gammel at hun syntes salme 121 om å løfte sine øyne opp mot fjellene var en av hennes mange favoritter i Bibelen.

1. Jeg løfter mine øyne mot fjellene.
Hvor skal min hjelp komme fra?

2. Min hjelp kommer fra Herren,
himmelens og jordens skaper.

3. Han vil ikke la din fot vakle,
din vokter vil ikke blunde!

4. Se, han blunder ikke og sover ikke,
Israels vokter.

5. Herren er din vokter,
Herren er din skygge
ved din høyre hånd.

6. Solen skal ikke skade deg om dagen,
heller ikke månen om natten.

7. Herren skal bevare deg fra alt ondt.
Han skal bevare ditt liv.

8. Herren skal bevare din utgang og
din inngang
fra nå og til evig tid.

Jeg var 5 år gammel når jeg for første gang tok et lite fly alene til Vestfjordene på Island, til Önundarfjörður, hjem til farfar og farmor som drev

en liten gård der. Et veldig isolert småbruk mitt under de høye fjellene bodde de, med 10 stk melkeku og ca 500 sauer og det var jobb hele døgnet egentlig. Bestefar sa ikke så veldig mye, var en snill, men rolig man. Han holdt på hele tiden. Bestemor var en kristen dame, stolt over sin barnetro, og sang salmer mens hun strikket, eller separerte melk, drev med baking eller matlagning. Hun var gammeldags og jeg sikkert ikke alltid lyttet til alt hun sa til meg, var en energisk og kreativ gutt som ikke hele tiden syntes det var stas å sitte inne og lytte til salmer eller fortellinger. Men i dag innser jeg at mye sitter igjen. Fjellene og fortellingene er sikkert noe av mine sterkeste røtter fra Island og dette er kanskje det som jeg setter mest pris på fra min barndom, disse åra til jeg ble 14 år gammel og bestemor fikk diagnosen alzheimers og måtte flytte med bestefar til Reykjavik. Disse åra tror jeg la grunnlaget til at jeg etterhvert lot kallet til å bli prest overta mine tanker. Sikkert er mine prekener på en måte enkle og har sitt prek av den oppveksten og hvordan min bestemor snakket om guddommen. Men jeg tror de aller fleste forstår og skjønner det jeg sier, at aller fleste setter pris på at forstå hva presten snakker om og at ting ikke hele tiden trenger å være overkomplisert. Og etter som jeg blir eldre har jeg funnet ut, at jeg tror denne tros vinkelen kommer i bunn og grunn fra disse årene under fjellene og når jeg løfter mine øyne mot fjellene og tenker på Vestfjordene og hva min bestemor lærte meg. Da merker jeg hvor min hjelp kommer fra.

Oppslagstavla

Snertingdal Bygdekvinnelag

takker for givergleden til alle som gav penger til Kreftinnsamlingsaksjonen! Takk til alle som var med som bøssebærere! Det kom inn kr. 21247,-.

Åse F. Rognstad, sekr.

Snertingdal Musikkforening

takker Midtre Snertingdal sanitetsforening for den flotte pengegaver vi fikk. Den var kjærkommen. Det gir oss gode muligheter til fortsatt å glede Snertingdølene med korpsmusikk.

For Musikkforeninga
Tor Magne Normann

Snertingdal Omsorgssenter takker hjerteligst for minnegaven vi fikk etter Solveig Alund sin begravelse. Randi Skaug for Snertingdal Omsorgssenter

Kjære Gullkonfirmanter

Menighetsrådet gratulerer alle som er gullkonfirmanter i år. Men i denne coronatiden må feiringen av dere dessverre vente til 2021. Håper vi sees til neste år. Innbydelse kommer.

Med hilsen Kjell Skundberg

Midtre Snertingdal Sanitetsforening:

- Eldrefest i Nærmiljøparken 17/8 kl.11.30: Servering av lapskaus, kaker og kaffe. Sanger Underholdning ved Monica og Rune Torp. Loddsalg. Ved regnvær holdes festen på Kjenseth-huset. Velkommen.
- Strikkekafe høsten 2020: Torsdager like uker fra kl. 11.00 – 13.00 på Kjenseth-huset. Oppstart 20/8. Kaffespleis. Kaféen er også åpen for bygdefolk som ønsker å stikke innom for en kaffekopp og en prat.
- Gågruppe høsten 2020: Onsdager ulike uker. Oppstart 12/8. Oppmøte ved Kjenseth 10.30. Egen niste kan tas med etter eget ønske.

Har du husket å betale På Kirkevangen?

Kontingenten på menighetsbladet «På Kirkevangen» er kr 200,- innenbygds og kr 250,- for de som sendes utenbygds. Større og mindre beløp mottas også med takk. Det er dette som sammen med annonseinntektene finansierer "På Kirkevangen". Derfor er det viktig at så mange som mulig betaler for bladet.

Bankkonto nr. er 2010.27.02175.

Du kan også bruke vipps nr. 111901 merk På kirkevangen.

Tusen takk til alle som vil støtte oss.

Hilsen menighetsrådet og oss i redaksjonen

Prestene har ferie slik:

Haraldur Ø. Gunnarson uke 27-28-29

Hanne M. Skjesol uke 30-33-34

Kløvertur i gang igjen i

Nedre Snertingdal Sanitetsforening

Som så mye annet, satte Corona-pandemien en stopper for kløverturene. Men nå starter vi opp igjen den 20.august. Med smittevernstiltak i bunn, mener vi det er trygt.

Konseptet kløvertur inneholder jo både fysisk aktivitet og sosial fellesskap. Som tidligere møter vi opp ved Skogtun torsdag kl. 12.00, vi går en tur og etterpå har vi kaffespleis m/ noe åttå på Skogtun.

Følgende datoer er satt opp for høsten 2020:

August:	to. 20.08
September:	to. 03.09, to. 17.09
Oktober:	to. 01.10, to. 15.10, to. 29.10
November:	to. 12.11, to. 26.11
Desember:	to. 10.12

Vi ønsker både nye og tidligere deltagere velkommen til hyggelige kløverturer!

Konfirmasjonsgudstjenestene

blir 6. september i Seegård kirke kl. 10.00 og kl. 12.00 og Nykirke 20. september kl. 10.00 og kl. 12.00

DIAKONIHUSET GJØVIK

Vi er i gang med enkeltsamtaler etter oppmykningen av koronasmittefare. Det oppleves godt å ha satt i gang det igjen. Minner om at det er mulig for alle i hele kommunen å få en prat-tilbudet gjelder ikke bare de som bor i selve Gjøvik. Bare ta kontakt med en av diakonene.

Sorggrupper er jo også felles for alle, og starter opp igjen til høsten. Følg med på Facebook (Diakonene i Gjøvik) og kirkens hjemmesider (diakonihuset.no) om dato for oppstart.

Åpen dag på Diakonihuset videreføres med samlinger kl. 10-13.00

på onsdager, i like uker fra 2. september. Hyggelig om dere vil stikke innom på en kaffe. Kl. 12.00 tenner vi lys i lysgloben og synger et par sanger. For noen er den stunda det viktigste – for andre er det småpratene over kaffekoppen.

Den diakonale temareisen, hvor vi startet i Seegård, og tenker oss rundt til alle menighetene, tar vi opp igjen i høst. Pr i dag har vi avtalt, med Gjøvik, en samling 30. september på Ynglingen kl. 18.00. Da kommer Margrethe Vang Nedregård. Tema er musikk og diakoni. Margrethe har nylig studert hva musikk gjør

med hjernen vår, og tar oss med på mange eksempler i tillegg til litt teori om emnet.

Ellers jobber vi med et samarbeid med KFUK / KFUM og NTNU om et arrangement for nye studenter- «Helt ærlig», vi kjører en ny runde med Prosjektkoret Spiren, og jobber med tanker om en handarbeidsklubb /treff i kjelleren på Diakonihuset en kveld i måneden. Vi samarbeider også med Kulturutvalget i Engehaugen om et par kulturkvelder. Som dere skjønner er det mye som er i emninga. Følg med, så sees vi undervegs.

Korona - krone - manglende kroner

Koronapandemien med avlysning av 10 gudstjenester i Snertingdal, medførte bortfall av offerinntekter. Det var satt opp 7 offer til eget arbeid og 3 offer til eksternt arbeid i denne perioden.

Faktisk regner vi med et bortfall på vel kr.8 500,-. Dette er penger som hovedsakelig skulle gått til utgifter i forbindelse med trosopplæringsarbeidet, så som Hjertevenn, Min kirkebok til 4 åringene, Bibler til 10-åringene, konfirmantarbeidet og utgifter til andre trosopplærings tiltak som allerede er gjennomført eller vi regner med å gjennomføre i løpet av året. Dessuten var det også satt opp offer til generelt menighetsarbeid og kirkemusikk.

Menighetsbasaren som var planlagt i oktober, er avlyst i år på grunn

av den usikre situasjonen. Det var budsjettert med kr. 40 000.- i basarinntekter.

Menighetsrådet håper å kunne gjennomføre basar i 2021, da trolig på våren.

Det er med andre ord en betydelig inntektssvikt.

Dette kan det gjøres noe med!

Alle som kan, kan bidra med gaver. De kan overføres til menighetsrådets bankkonto –

2010 27 02175 eller Vipps til nr. 111119. Merk innbetalingene med hva du ønsker å støtte – Trosopplæring, Menighetsarbeidet eller Kirke-musikk.

Snertingdal menighetsråd

Større parkeringsplass ved Nykirke

Når kirkene ble nedstengt i vår fikk kirketjener Ole Wilhelm Skundberg mindre å gjøre. Da satte han i gang med å utvide parkeringsplassen ved Nykirke. Med lånt gravemaskin og massetransport fra JK- anlegg ble dette ordnet på noen uker. Noe finpuss står igjen, men bra gjennomført arbeid.

Tårnagenter

Søndag 8. mars, rett før koronastenging ble Tårnagenter utforsket i Nykirke. De var med på skattejakt, og ved å løse rebuser fant de kirkeskattene som var gjemt. Kirka har mange symboler som betyr ulike ting, og dette måtte de finne ut av. Tårnsafari hører med, og alle rommene på vei opp til tårnet ble og undersøkt av grundige og nysgjerrige agenter. Tårnagentene lærte Tårnagentsangen med, og denne sangen sang de på gudstjenesten i kirka på ettermiddagen. Her var de med og hjalp presten med en rekke ting, som å lese femtegnens bønn og tekster og hadde sitt eget skuespill om Sakkeus. Det var en flott gjeng med tårnagenter som var flinke til å hjelpe hverandre og finne ut av mysterier.

Intervju med Tommy Michaelsen:

Det er lov å spørre om en godlåt eller tre ...

Tekst: Magnar Sjevelås

På Gjøvik har de noe som heter «syng for hatten». I Snertingdal, derimot, har vi en sanger det i høyeste grad er verdt å ta av seg hatten for! Og bli bedre kjent med! I disse koronatider har vi kunnet se og høre ham utenfor Snertingdal omsorgs-senter, som trubadur der han er både vokalist og orkester. Publikum er å se i vinduene på Hjemmet og i omsorgsboligene i Doktorstien samt utendørs på området ved hovedinngangen. I tillegg opplevde mange ham i Nykirke sist julaften, og andre har hørt ham i begravelser både på denne og andre sida av Mjøsa. Det er Tommy Michaelsen vi snakker om, en svært hyggelig fyr som i noen tid nå har bodd i en leilighet over Coop Prix sammen med kone og sønn.

Tommy vokste opp med musikk. De musikalske aner har han mest fra morfaren som var levende opptatt av – og engasjert i - kor og musikkorps, som dirigent. Han spilte flere instrumenter, blant annet piano/orgel, fele og trekkspill, og møtte opp over alt der det var sjanse for å høre musikk. Tommy beskriver ham som en kjempeflink musiker, som ikke selv hadde fritid å benytte på musikk (han var født i 1911), men som gledet seg over barnebarne som hadde bedre anledning til å bruke tid på musikken. Tommy likte å leke seg med musikken og brukte bestefarens instrumenter. Allerede som 12-åring spilte Tommy i sitt første band, som trommeslager. Det var en litt spesiell opplevelse. Bandet spilte til dans, og han måtte ha lensmannens tillatelse til å være med. Det var snakk om anstand – i

tillegg til at han til enhver tid måtte ha noen til å kjøre seg til og fra arrangementene. Bygdefester på den tid var ikke for unger; mange hadde «sterkt» på innerlomma, og det kunne gi både tumulter og annet utpå kvelden. Det var kanskje ikke rart lensmannen ville «ha et ord med i laget».

Musikken hadde imidlertid vært en del av tilværelsen hans lenge før dansebandet, med deltakelse i skolemusikk og folkedans, og traktering av trekkspill. I en alder av 12 år hadde han bestemt seg for at musikk var noe han ville leve av, og det har vært et mål hele veien siden. En må tørre litt, våge å ta noen sjanser. Sin siste stilling hadde han i barnevernet, i Staten, før han bestemte seg for å drive med musikk og sa opp. Vågalt! Han sier at når han en

gang dør vil han være fornøyd med det livet han har levd. Da skal han ha «krysset av på lista» over alt hva han har ønsket å gjøre i sitt liv her på jorden.

Tre orkestre har Tommy Michaelsen vært med å starte. Først Picasso i 1992, med base i Grue i Hedmark. Der var han vokalist og var med på flere utgivelser fram til 2004, da han valgte å gå solo som Tommy M. Det resulterte i hans første cd, den engelskspråklige «Completely», utgitt i 2005. I 2008 ble Vagabond danseband startet og holdt det gående fram til 2014. Picasso hadde tatt pause fra 2008 – og startet så opp igjen i 2014. Vagabond opphørte samme år. Begge disse dansebandene har for øvrig mottatt Spellemannsprisen, noe Tommy er stolt over å ha fått opplevd. Nev-

nes må også at han fikk frivillig-prisen i Grue kommune året etter at han flytta derfra. Prisen fikk han sammen med en kompis for å ha gjennomført en dugnadsinnsamling som ga kr. 300.000, - til rusarbeid blant ungdom!

Høsten 2019 ble Borderville født. Dette er et countryband med «opp-skrift» hentet i Nashville, der det spilles country med en mer «moderne sound». Opptakten var at Tommy M inviterte en musikerkollega til å bidra med sang og musikk i en begravelse. Det ble en del snakk om country, og i neste nå var de to på vei over dammen, til Nashville i Tennessee. Omtrent samtidig var en annen norsk sanger samme sted for å spille inn sanger. Han var skreddersydd for prosjektet de to andre ønsket å dra i gang. Dermed så Borderville dagens lys, bestående av Tommy Michaelsen, Ole K Ruud og Daniel Borge! De lager en del egne sanger, og for interesserte er det mulig å finne noe om og av denne «nyfødte» på nettet. De skulle vært på sin først turne nå i sommer, noe koronaen har satt en stopper for.

Michaelsen har samarbeidet med flere. En av dem er Rita Eriksen, som i mange år, bl. a sammen med Helge Borglund, spilte inn skillingsvisene i «Frem fra glemselen»-serien. Den første plata i denne serien solgte i over 100.000 eksemplarer, og totalt ble det gitt ut 22 plater, med tilleggsutgivelser ble antallet over 30! Det ble solgt over 2 millioner av disse platene som var de eneste som kunne konkurrere med ABBA i popularitet.

Det var Tommy som ymtet fram-på om et samarbeid med Rita, som etter hvert kom på glid. I en periode fra rundt 2015 holdt de to flere konserter for å glede ikke

minste eldre med sanger fra denne sangskatten. Det er gamle slagere som folk kjenner igjen og kan synge/nynne med på. De to har også trukket inn sanger fra de seinere år, som Vamps vakre «Liten fuggel».

Tommy er kunnskapsrik på dette området. Det er mye av den norske folkesjela i Frem fra glemselen, og mye kulturhistorie er å finne i tekstene. Han kan fortelle at skillingsvisene levde «på folkemunne» og ikke var skrevet ned. Det var ikke uvanlig at prester bidro til å bevare disse skattene for ettertida, siden de kunne skrive! «Lille vakre Anna» ble skrevet av en prest fra Värmland i 1824. Prøysens bidrag var norsk tekst og å «relansere» visa både i Norge og Sverige rundt 1950. J O H Jensen, som var prest i Stange, skrev «Tullingen», om Bengt Pedersen, en gutt som var litt sein av seg og av den grunn ble mobbet av skolekameratene. Da han dør i difteri er det Jensen som forretter i begravelsen – og etterpå skriver den gripende visa om Bengt, som på dødsleiet ber Gud om at kameratene ikke må få den vonde sykdommen han selv hadde fått. - Når Michalsen i ulike sammenhenger framfører sanger fra sitt rikholdige utvalg forteller han samtidig litt om historien rundt den enkelte sang. Publikum får dermed ta del i hvordan livet kunne være for mange i «gamle dager».

Tommy er personlig kristen. Han har ønsket å leve et godt liv, gjøre det riktige – og ble styrket til dette gjennom to år på en kristen folkehøgskole i Åsnes i Solør. Disse to årene ga ham mye i forhold til meningen i livet. Gud gir utfordringer, samtidig som han får «en pekepinn» på hvor han skal legge veien videre. I dag spiller og synger han i alt fra dans til begravelser. Og, det er vidt forskjellige sjangre kan han fortelle. Første gang han fikk forespørsel om

å synge i en begravelse nektet han tvert. Men, etter nærmere ettertanke har han funnet at begravelser gir en dypere mening. Han liker den delen av musikken hvor han får være noe/ noen for de som er til stede, ikke bare være en figur som står der framme og lirer av seg sangtekster som ikke går inn. Allerede i sjette klasse gikk han ut mot narkotika, et standpunkt som har hengt ved ham i alle år siden. Medvirkende er nok at han i 2014 mista en bror i rus. Han har opplevd at rus gjør en til en brikke i livet, en vet ikke lenger hva en sier/ gjør. Man legger opp livet selv, men klarer som avhengig ikke ta livet tilbake. Faren døde for øvrig to år før sin sønn, og Tommy spilte i begge begravelse. Han opplevde at det var tøft. Faren hadde i alle år vært en ærlig kritiker av det Tommy framførte, sa klart ifra at dette liker jeg – dette liker jeg ikke.

Tommy Michaelsen tar på seg sang og musikk i begravelser på begge sider av Mjøsa. Det kan bli både to og tre i uka, som betyr flere dager i uka med 6 timer i bil, i alt 50.000 km i bil hvert år de siste to årene! Han har derfor hatt noen runder med seg selv om valg av bosted Snertingdal i forhold til at han har flest oppdrag nedover mot Solørkanten, der han er ifra. Heller ikke i disse koronatider har livet «stått stille» for ham. Samme dag som PK snakker med ham har han hatt en begravelse i Vardal kirke. Samtalen foregår per telefon, med ham i bil fra ett oppdrag til et annet. Videre framover skal han samarbeide med Mari Eriksen Bølla, vinneren av årets Idol. Det skal bli spennende å se/ høre hva framtida byr på fra denne interessante fyren! Og, Tommy er på tilbudssiden – det er lov å spørre om han har anledning til å opptre med sin sang og musikk. Fint lyder det, og han evner å sette folk i godstemning.

Biri Snertingdal kantori:

Syng, syng, syng og bli glad ...

Tekst: Magnar Sjevelås

Biri Snertingdal kantori går en ny sesong i møte – med første kor-øving tirsdag 25. august. I den forbindelse synes vi i koret det hadde vært moro om flere sangfugler hadde sluttet seg til våre rekker. Vi er i dag rundt 25 medlemmer, og det er plass til flere, ikke minst på herresiden.

Det er sånn med stemmen som med resten av kroppen; «Use it or loose it!» Mange er de som kan bevitne at stemmen faktisk blir bedre etter hvert som sangen skrider fram. Og, det er dokumentert at korsang er helsebringende! Noe av det forskerne framhever er at deltakelse i korsang bidrar til mening og sammenheng, reduserer stress og gir glede og oppstemthet. Sangen gir stimulering av kognitiv kapasitet som oppmerksomhet, konsentrasjon, hukommelse og læringsevne, lungekapasiteten øker, og økt velvære er en vanlig erfaring.

Ikke la deg skremme av navnet «kantori»! Det betyr bare at vi er et vanlig kirkekor, at de fleste av våre aktiviteter foregår i tilknytning til kirken. En god del av vårt repertuar er knyttet til kirkelige sanger og salmer. Eksempler på dette er våre kjære julesanger og salmeskatten knyttet til påskehøytida. Vi synger også en del vakre svenske og engelske sanger – blant annet har «Gabiellas song» og «Swing low» stått på repertoaret. Og, vi har tradisjon for en årlig kortur: både Wales, Island og Spania har vært reisemål, i tillegg til en rekke vakre, spennende steder i Norge

Øvingene er lagt til tirsdager kl.19.00, i Seegård eller Biri kirker. I høst kan vi blant annet se fram til korseminar ledet av den dyktige dirigenten i SKRUK, Per Oddvar Hildre (et samarbeid med Søndre Land kirkekor), meningsfull deltakelse på den årlige minnedagen i kirken for de som er gått bort det siste året (Allehelgens søndag) og julekonsert i desember. Siden Koronaen fortsatt «er der ute», tas det forbehold om at eventuelle tiltak i den forbindelse kan gi endringer i programmet.

Men, **VELKOMMEN** til en glad høst med korsang!

Ebenezer til salgs

Tidligere bedehus i Øvre Snertingdal, Snertingdalsvegen 3137 selges.

Huset er 1 1/2 etg. ca 70 m2 grunnflate, bygd i 1924 og restaurert noe i 1976.

Prisantydning kr 200.000,- + omkostninger.
Ring 952 40550 for visning.

På tur til Vaula i Øvre Snertingdal

Tekst og foto: Bernt Nygård

Pinseften, lørdag 30. mai arrangerte lokalhistoriegruppa Snertingdalstreff tur til Vaula, eller Vold seter som den nye eieren Oslodama Torill Løvstad bruker.

Etter tips fra Hans Olav Brenner kjøpte hun setra av Bjørnar Ekerhaugen i ei bygd hun aldri hadde hørt om. Hun har flere tiårs erfaring med restaurering av gamle hus, noe som kommer godt med i Vaula. Siden 2003 har hun drevet sin egen bygningsvernbutikk Molo A/S på Frogner i Oslo med 9 ansatte.

På den fine forsommerdagen deltok nesten 40 personer på turen. Etterat leder Per A. Kristenstuen hadde ønsket velkommen informerte Torill Løvstad om stedet og historien rundt. Hun imponerte oss alle med all kunnskap hun hadde tilegnet seg.

Dette er den siste setra med de

gamle seterhuse-
ne i området og
derfor viktig at de
ikke går tapt.
Beliggenheten
med den gamle
postvegen til
Biri i nærheten
er også viktig for
kulturhistorien.

Torill fortalte at Vaula også kalt Ekersetra er gammel seter under store Ekren gård. Fra 1700 tallet ble den delt til Nordre Ekern, Søndre Ekern og Midtre Ekern. Det var Midtre Ekern som eide setra fram til 1899. Da ble den solgt til Kristian Larsen og fikk navnet Vold. I 1909 ble den solgt til sønnen Johannes som tok navnet Volden. I 1931 kjøpte Bernt

Eier Torill Løvstad hadde imponerende mye lokalkunnskap å fortelle

Ekerhaugen småbruket og bodde og drev bruket sammen med kona Beate til 1956. Da overtok sønnen Bjørn stedet til hyttebruk, hans sønn Bjørnar ble neste og siste eier i Ekerhaugen-familien.

Leder Per A. Kristenstuen ønsker velkommen til Vaula (Vold seter)

Torill Løvstad har begynt å restaurere husa tilbake til opprinnelig stand, men har en stor oppgave foran seg. I sommer kommer brødrene Solbakken for å reparere grunnmurene på hus og låve.

Det er satt opp over 1 km med nytt utmarksgjerde og den dyrka jorda er drenert. Det er tydelig at Løvstad mener alvor med å ta vare på stedet.

Etterat medbrakt niste og kaffe var fortært i det fine været fikk vi anledning til å se på husa innvendig. I denne coronatiden var det bare fem og fem som slapp inn samtidig, noe som var greit for alle. Nok en fin dag i historiegruppas virksomhet ble velykket.

Torill Løvstad fortalte om restaurering av kjøkkenet

Et koslig kammers i Vaula (Vold seter)

Biskop Solveig Fiske:

Ord om pinse

«Igjen sa Jesus til dem: «Fred være med dere! Som Far har sendt meg, sender jeg dere.» Så åndet han på dem og sa: «Ta imot Den hellige ånd»

Slik står det i evangeliet etter Johannes 20, 21-22, og Jesus forbereder her disiplene på at Den hellige ånd skal komme i pinsen. Så i Apostlenes Gjerninger (kap 2) får vi høre om hva som skjer da Ånden kom til der disiplene var samlet:

«Plutselig lød det fra himmelen som når en kraftig vind blåser, og lyden fylte hele huset hvor de satt. Tunger som av ild viste seg for dem, delte seg og satte seg på hver enkelt av dem. Da ble de alle fylt

av Den hellige ånd, og de begynte å tale på andre språk etter som Ånden ga dem å forkynne».

Det er dramatiske fortellinger, og det er ikke helt lett å forstå hva det er Den hellige ånd er og gjør. På mange måter er det kanskje salmedikterne som på best måte har klart å visualisere dette for oss, slik som i den folkekjære salmen «Måne og sol» vers 3;

«Ånden, vår trøst, levende varm og hellig og sterk, taler om Gud, bærer oss frem dag etter dag. Herren vår Gud vil vi takke»

Dette verset kjenner jeg gir styrke og trøst inn i den tiden vi nå er i.

At Guds ord er noe levende, noe som holder og bærer oss gjennom alle dager er et budskap som ikke kan sies for ofte. Den hellige ånd binder oss sammen - på tvers av landegrenser, generasjoner og livssituasjon. Den er levende og varm, hellig og sterk. Det er noen rare dager vi opplever, med mange helligdags tradisjoner som må endres. Men pinsens budskap er fortsatt det samme. Jesus lot ikke menneske være alene, selv etter sin himmelfart. Nei, evangeliet er fortsatt virksomt, og Gud er oss nær midt i det vi opplever å stå i. Hver eneste dag, til alle tider.

Solveig Fiske
Hamar biskop

Det er 60 år siden 1950-tallet tok slutt. Er det et poeng?

Tekst og foto:
Sjur Harby, Bygg og bevar.

Det er en fredag morgen i begynnelsen av mars 2020. Vi har en avtale kl. 09:00 på ysteriet, Torill Sogn Haug og jeg. Dagen er som begynnelsen på en norsk skolestil; blå himmel, sol, noen få kuldegrader, snø på trærne og knapt en bil på veien. Og forventninger. For hvem har ikke hørt om Snertingdal Ysteri?

Øvre veg

Snertingsdalsvegen slynger seg gjennom skogen. Det begynner ganske åpent nede i Redalen mellom Biri og Gjøvik i det som tidligere het Oppland fylke. Det er der jeg tar av fra riksvei 4 og det er der vintereventyret egentlig starter. Ganske snart kryper skogen tettere inn på veien og blir til en tunnel, vesentlig av gammel, litt motløs granskog.

Hadde jeg valgt Øvre veg derimot, ville jeg ha balansert vestover på åskammen, forbi gårder med bratte og sydvendte jorder og vid utsikt mot øst og vest. Jeg ville ha passert det gamle bedehuset der de antikvariske håndverkerne i Tradisjon Tro har verksted og lager og til slutt nådd Seegård kirke og prestegården, eller præstgar'n som Anita Krohn Traaseth og Hans Olav Brenner har blåst nytt liv i med kulturarrangementer.

Men så ville det ha vært slutt på utsikten, for like etter stuper veien ned mot dalbunnen igjen og slutter seg til Snertingdalsvegen. Fra krysset i Elvedalen fortsetter turen vestover mot sentrum. Eller det som i dag er sentrum med Coop-butikk, bensinstasjon og, ikke minst, or-

Torill Sogn Haug

gelfabrikken eller Norsk Orgel- og Harmoniumfabrikk. Du visste ikke det, kanskje? At det produseres kirkeorgler i Snertingdal. Etablert av Bernt Myrenge i 1873. Dagens bygninger er etterkrigs og følger deg noen titalls meter videre langs veien før åkerlapper og skog igjen blir din følgesvenn.

Det er også her i sentrum du finner det tidligere kommunehuset. På høyre side. Snertingdal var egen kommune mellom 1910 og 1964, men i dag innlemmet i Gjøvik. Med et trylleslag gikk Snertingdal fra å være sentrum til å bli en tilsynelatende periferi.

Men så dukker det opp, Snertingdal Ysteri altså. Pipa er det første du legger merke til. Ikke så høy, snarene litt butt. Midt i skogen, nabo med Snertingdal Auto og en avkjøring til

Dokka. En langstrakt bygning, etterkrigsutseende, 1950-talls.

Å nei, ikke du også!

– Hvem som hadde troen på dette? Torill Sogn Haug folder hendene i ansiktet og kikker i taket. – Ingen, tror jeg, ikke en gang mannen min. Så rart er det ikke, for det så da også temmelig svart ut. Bildene fra den gang lyver ikke og viser en uendelighet av knuste ruter, hærverk, hull i taket, omfattende setnings- og råteskader. Forfall hvor enn du snudde deg. – Riv det, sa folk. – Nei, sa Torill.

Ring, ring

Men så var det en fredag i juli 2018. Et brev dumpet ned i postkassa fra Gjøvik kommune med krav om å sikre bygningen. Folk kunne for-

Fra Meierihallen

ulykke der inne, sto det. Noe måtte skje. Umiddelbart. I realiteten var det dette kniven på strupen. Valget sto mellom å rive eller rehabilitere og bevare. Men hvem skulle ha behov for et gammelt og segneferdig meieri? Et skrekens hus som lå så avsides til? Hun gikk rett i kjelleren. Ikke bare av kommunens brev men også av kostnadene ved å rive. To dager senere, søndag 10. juli på ettermiddagen ringte Hans Olav Brenner. – Hei, sa han. Å nei, tenkte hun. Ikke du også! Men det var den telefonen som ble vendepunktet.

Historien

Historien er som følger: Snertingdal Ysteri ble etablert i 1919 og var lenge en viktig arbeidsplass i bygda, ikke minst for kvinner. Eldre bilder viser en sveitserstilbygning, men etter krigen fikk anlegget det uttrykket det har i dag. Lenge var det en velrennomert bedrift, ikke minst kjent for normannaosten «Jarl», altså en blåmuggost, som også ble produsert for eksport. På det meste arbeidet det 12 til 15 mennesker her. Lokale bønder leverte melken hit, det var her du slo av en prat og handlet med deg meierivarer hjem. – Meieriet var så mye mer enn en arbeidsplass,

sier Torill. – Det var noe du forbandt med Snertingdal, som mange hadde et forhold til, som knyttet bygda sammen, som betød noe og som plasserte Snertingdal på kartet. Men tidlig på 1970-tallet var det slutt. Småmeiereier over hele landet ble lagt ned. Produksjonen effektivisert og sentralisert, lokale oster forsvant fra butikkhyllene og melka tok andre veier. Også Snertingdal Ysteri gikk over i historien. Etter noen år ble det traktorverksted i lokalene. Det varte til 1985 og tok hardt på huset. Deretter gikk det utfor med bygningen. Skikkelig utfor.

Pilotprosjektet

Regelen er at industriens bygningsarv enten rives eller ender opp som tomme skall og kulisser når den opprinnelige virksomheten opphører. Men Snertingdal Ysteri rehabiliteres med henblikk på fortsatt meieridrift. Det er noe helt annet og ganske enestående. Dessuten skal det tas antikvariske hensyn, med andre ord, det er ikke bare å bygge om. – Og det skal ikke bare bli meieri, sier Torill, – vi lever tross alt i 2020 der opplevelse er et viktig element. Meieriets historie er en del av produktet, akkurat som byg-

ningen selv. Vi har allerede åpnet en kafé og det blir et utsalg av egen- og lokalproduserte varer. Dessuten har bygningen en andre etasje som venter på rehabilitering.

Forretningsideen hennes har bidratt til at både fylkeskommunen, Innovasjon Norge, Norsk Kulturminnefond, Riksantikvaren og Gjøvik kommune har fattet interesse for prosjektet, også økonomisk. Snertingdal Ysteri peker fremover. Norge er på det nærmeste ferdigbygd. Nå skal vi gjenbruke den bygningsmassen vi allerede har. Men hvor krysser hensynet til ny bruk de antikvariske verdiene?

– Det er dette som gjør ysteriet til et pilotprosjekt og en erfaring andre kan dra nytte av, sier Torill. Vi har forflyttet oss inn i det gamle meieriutsalget, det som nå er blitt kafé og leies ut til en ekstern driver. – Fordi vi tar opp igjen meieriproduksjonen bevares logikken, altså planløsningen, i bygningen. Den er jo bestemt ut fra spesifikke behov og funksjoner i produksjonen fra melk til ferdig ost. Dette er både innovasjon og kulturminnevern i praksis. Regelverk og lover er skjerpet siden sist det var meieridrift her, men det grunnleggende er fremdeles det samme.

Rot og skrot

Det var litt av en ryddejobb før det kunne etableres en tilstandstatus og fremdriftsplan for bygningen. I kjelleren hadde betonggulvet sviktet og truet hele konstruksjonen. Alle vinduene måtte enten skiftes ut eller restaureres, skifertaket måtte rehabiliteres og så videre. Og den karakteristiske fabrikkpipa? Den står det fremdeles et sikkerhetsgjerd rundt, men også den blir stående. Men nå? Ysterihallen bader i vintersolen. Det er rent. Hygienisk. Akkurat slik du forestiller deg at det skal være i et meieri. Høyt under taket er det også. Og nytt armatur. I den

ene enden bak en glassvegg er det innredet et møterom med plass til 50 stykker. Egen inngang. Her inne er det gamle teglgulvet slipt ned og bevart. Inne i produksjonsrommet er det dekket til av hygieniske årsaker. En nødvendighet. Ysteriet har store beholdere i rustfritt stål som skinner mot oss. Ystekar. Og nærmest glassveggen, en liten separator. – Håndterer 350 liter i melk i timen, kommenterer Torill. Ikke mye, men tilstrekkelig i en prøvofase. Testproduksjonen er så smått i gang. Normannaosten «Jarl» skal gjenoppstå. Hun henter noen ark med gammel metallfolie. «Jarl», står det. En liten skatt, de arkene der.

Mellom etasjene

– Muligheter, det er jo muligheter her, sier hun og slår ut med armene. – Når kafeen er åpen, er det fullt opp med gjester. Vi er på vei opp trappen til andre etasje. Bak en dør åpenbarer det seg et kjøkken fra 1950-tallet. Slitt, men relativt intakt. – Og her, vi går videre bortover gangen i meieribestyrerens tidligere leilighet. En stue dukker opp og deretter en spisestue. Den siste er et lyst og hyggelig hjørneværelse med tapetserte vegger. I litt sørgelig forfatning, selvfølgelig, men tidstypisk nok. – Hele denne etasjen kan enkelt innredes til overnattingsrom med enkel standard, sier hun. – Vi følger den tidsånden som allerede er i rommene. Det ser fælt ut nå, jeg vet, men se her. Hun lar fingrene gli over det umalte veggpanelet. – Fint? Jeg nikker. Visst kan dette bli både morsomt, minneverdig og bra. En opplevelse for dem som ellers er vant til trangbodd minimalisme og hvitmalte vegger. Ikke noe er mer i skuddet nå enn perioden 1950-1970. – Også den lampetten da! Det er det jeg som sier. – Men her, fortsetter hun og åpner enda en dør, – her måtte vi rive vekk alt. Restene av et stort hull i taket sier sitt. Arme

mennesker, tenker jeg. Men Torill bare ler litt, for rommet kan bli et supert dobbeltværelse.

Mangelvare

– Hva er det Snertingdal har, som er blitt mangelvare mange steder? Spørsmålet er retorisk og svaret hennes følger i neste åndedrag. – Stillhet, nattemørke, natur, en uendelighet av skog. Her ser du månen over skogkanten og stjernene på himmelen, her kan du kjenne kuldegradene svi i kinnene, her har du snø som rekker deg til hoftene og tjern du kan bade i. Hit kan du komme når du ikke skal gjøre noe som helst. Bare summe deg, kjenne på livet, lese, skrive, gjøre ingenting eller reise videre. Skjønner du? – Som om jeg skulle ha sagt det selv, sier jeg. – Du tenker helt riktig. Denne etasjen kan bli et pustehull for folk i storbyer. For generasjonen som ble født rundt 2000 er dette skreddersøm. Enkel selvhusholdning eller spise i kafeen. Oslo sentrum ligger bare to timer unna. På samme tiden når du midtveis ned i Europa med fly. Millioner av mennesker som lengter tilbake til naturen – og mat som kan spores til produsentene.

Litt arkeologi

Tid for bilder: – Her, sier hun og viser frem bilder av ysterihallen slik den så ut da de startet opp der inne. Traktordeler alle steder. Oljesøl, gammelt verktøy, søppel. Familie og venner stilte opp. Det ble lange dager, fulle helger og mange timer. Og for en som har vondt for å kaste, ble ryddejobben ekstra strevsom. Over gårdsplassen står et annet bygg fylt til randen med gamle bygningsdeler, kassert meieriutstyr, maskindeler, arkivmateriale og møbler. – Dette har vært litt arkeologi, sier Torill, – gjenstandene forteller jo den historien vi skal formidle. Men til tross for samlerglede; container på container ble fylt opp, samtidig som hun fisket frem ver-

difull meierihistorie fra loft og kjellerrom. Diplomene på veggen er fra 1920-årene og vitner om et meieri i medvind. Om ambisjoner og yrkesstolthet. Om at suksessen tross alt sitter i veggene her for den som evner å se.

Gründeren

– Jeg aner ikke. Spørsmålet er hva som driver henne fremover. Der andre tenker og vurderer, gyver hun løs. Hun mangler evnen til å tro at det kan gå galt og kjenner ingen frykt for det ukjente eller det som synes overveldende. – Se her, sier hun igjen. Denne gangen er det bordplatene i kafeen det gjelder. Fotografier fra 1950-tallet er forstørret opp og dekker hele bordflaten. Bare menn, kvinnene ble skjøvet til side når fotografen kom. Typisk? Kanskje det. Et felt på veggen bak henne er etterlatt slik det var. For at folk skal se utgangspunktet og at hensynet til bygningen har vært bestemmende så langt det har latt seg gjøre. Jeg tar et bilde av henne her.

1950-tallet

Hva var 1950-tallet? Det var rockens fødsel og Thorbjørn Egner i Barnetimen. Det var radioens gullalder og ønskekonsserter med «Livet på Finnskogen». Det var kjernefamilie og hjemmeværende husmødre.

Og i Snertingdal var det full produksjon på meieriet.

Litt info om konfirmantrebus fra Trosopplæringen

På grunn av Covid-19 viruset som stengte Norge måtte vi finne nye løsninger på mye. Noe vi måtte tenke nytt på var konfirmantundervisningen for konfirmantkullet 2020. De kunne ikke være i kirka sammen. De fikk ikke møtes i grupper på mer enn fem. Vi måtte spørre oss hva vi kunne gjøre istedenfor. Vi hadde kahooter og opplegg på nettet, men vi ville også at de skulle få gjøre noe som ga dem litt fysisk aktivitet, noe som fikk de ut av huset en liten tur. Derfor lagde vi rebusen.

Rebusen er først og fremst for konfirmantene, men alle er velkomne til å prøve seg! Det er en rebus til hver kirke, og første post henger på eller ved kirka. Det er åtte rebuser som henger oppe, fra Gjøvik kirke, Hunn kirke, Engehaugen kirke, Biri kirke, Bråstad kirke, Vardal kirke, Seegård kirke og Nykirke. Fra kirkedøra tar rebusen mellom en halvtime og en time, en fin tur å gå sammen med familien eller noe venner. Spørs-

målene er både om den lokale kirka og fra konfirmantundervisningen.

På hver post på rebusen er det tre svaralternativer med hver sin bokstav, så når rebusen er ferdig gått kan de stokkes om til et svaralternativ

man kan sende til oss på KirkenMIN på Facebook, gjerne med et bilde av de som har gått! Rebusen står ute i hvert fall ut Mai, så ta gjerne turen fra en av kirkene!

Pårørendegruppen «Snakk om livet»

Gruppen «Snakk om livet» er en pårørendegruppe. Den er et samtaletilbud for mennesker med pårørenderfaring. I gruppen er det dagen i dag og tida framfor oss som er tema. Vi har kalt gruppa «Snakk om livet». Den enkelte har betydelig kompetanse på egen situasjon og hvilke utfordringer som møter en i hverdagen. Noe av dette kan være fint å dele med andre. Alle har taushetsplikt om det som blir delt av andres personlige livserfaringer.

Gruppen er ledet av diakon Kari Karsrud Korslien. Presten Haraldur Ørn Gunnarson blir med på første samling som er den 03.09. De øvrige samlingene er 17.09, 01.10, 15.10. Vi møtes altså 4 ganger i Seegård kirke. Gruppen varer fra klokka 11-13. Det vil være en enkel servering. Dersom du trenger skyss vil vi være behjelpelige.

Interessert?

Snakk med Haraldur (tef. 40615820 eller epost: hg747@kirken.no) eller Kari (tef. 92297269 eller epost: kk896@kirken.no)

Det ble 17. mai i år også

Dagen vil bli husket spesielt fordi den var så ulik det vi tenker om Grunnlovsfeiringen.

Ingen Gudstjeneste – og intet barnetog, men en fin og minnerik dag ble det lell.

Ved Seegård kirke stilte Snertingdal Musikkforening opp og spilte ved bekransning av bautaen, hvor Ole Wilhelm Skundberg holdt tale. Ole Wilhelm`s tale var knyttet til en som hadde opplevd krigen og husket tilbake på fredsvåren 1945. Hans mormor Tonette døde 15 mai nær 102 år gammel. Hennes glede ved 17. mai var knyttet til det å leve i frihet. Hun var 22 år da tyske soldater seilte inn Oslofjorden 9 april 1940, for å ta landet vårt.

Og hun var 27 år da Norge den 8. mai 1945 atter kunne heise det Norske flagget til topps. For henne var ikke frihet og uavhengighet en selvfølge, - derfor var 17. mai feiringen viktig.

Han trakk også fram Eidsvollsmannen Anders Lysgaard fra Svennes på Biri, som var med og laget Grunnloven, hvor §1 lyder: « Kongeriget Norge er et fritt, uafhængigt

og udeligt Rige» - 206 år senere står den seg like godt. Fra å være ett av de fattigste land i verden, er vi nå på topp i velstand. Dette viser at noen har gått foran så vi kan feire vår frihet, men samtidig hedre de som har kvistet løypa for etterkomme-

Ole Wilhelm la så ned krans ved bautaen reist over Meinik Markeng og en ukjent russisk soldat som 11 november 1944 «let sitt liv i Millorgs teneste i Snertingdal». De ga sitt liv for at vi i dag, 76 år seinere, kan stå som frie mennesker, og kan feire vår selvstendighet og uavhengighet atter en gang. En bekransning i takk og ærbødighet over det disse to ofret for oss alle.

Ole Wilhelm Skundberg holdt tale og la ned krans ved minnesteinen ved Seegård kirke, over to falne soldater under 2. verdenskrig. Foto: Turid Skundberg

Deretter var det musikk og felles-sang med «Ja vi elsker dette landet»

Til glede for de vel 40 framømte tok musikken oppstilling på parkeringsplassen og ga en «ekstrakon- sert»- tusen takk.

Vi tar også med et avisutklipp fra 17. mai feiringen i Snertingdal frigjøringsdagen 1945.

Takk til Arne Martin Røste for tilsendt utklipp.

Musikkforeninga spiller utenfor tidl. Lia Dagligvare

Tilbake til omsorgsentret etter en tur rundt omsorgsboligene

Drillpikene holdt ut selv om det var langt ut på ettermiddagen

17. mai i Snertingdal.

Dagen ble feiret som aldri før. En kan nesten si at alt som kunde kryppe og gå var på benene.

Festlighetene begynte med barne-gudstjeneste i Seegård kirke ved pastor Røken. Barna fra Markeng og Skogheim kretser kom i tog til kirken, og barnas jubel var stor. Kirken var helt fylt. Hjemmestyrker fra bygden holdt æresvakt. Røken talte varmt i tilslutning til Luk. 1, 50—53.

Etter gudstjenesten var det bekransning av en russisk soldats grav. Denne soldat ble skutt 11. novbr. 1944 i Snertingdal av tyskerne. Bekransningen ble en høytidelighet av de sjeldne. Pastor Røken talte ved graven og la ned en krans fra Snertingdal menighet. Kirkesanger Moen la ned en krans fra HS i bygda. Kransen var bundet av dem som hadde vært mest modige, deriblant to damer som ikke hadde levert sin radio. Et norsk flagg i kransen betydde hilsen fra Norge. En hvit sløyfe av silke — av en fallskjerm som var kastet ned i bygda — bar følgende inskripsjon: Til en ukjent soldats grav. Fra HS 1432 — 12 — 4. Den hvite farve betydde fred. HS holdt æresvakt.

Om ettermiddagen var det gudstjeneste i Nykirke, også ved Røken. Barna kom i tog fra skolene. Kirken var helt fylt. Æresvakt av HS.

Senere var det festlige tilstelninger på Dalheim skole, i nedre og i Øvre Snertingdal. Tilslutningen var enorm alle steder.

Gardsbutikk åpnet i Midtgarda (Midtre Ekren Gård)

Tekst og foto: Bernt Nygård

Sigbjørn Haug og Kristin Marcusen Kongelf begynte for en tid tilbake å produsere mat fra Snertingdal sammen med tre andre gårder, Bjerkås, Ringsrud og Skundberg midtre og ble med i Reko ring for å selge mat på Dokka, Gjøvik og Hamar, der folk bestiller mat på forhånd for å hente på bestemte dager på nevnte steder.

Dette skal de fortsette med, men nå har de åpnet gardsbutikk hjemme i Midtgarda. De har kjøpt et tømmerhus og et stabbur i Valdres og fått satt opp igjen hjemme på gården og det er nå klart slik at folk også kan komme dit og gjøre en handel. Butikken blir for det meste oppe på lørdager og en fast kveld i uka med tanke på hyttefolk, men en kan gjøre avtale for å komme ellers også. Inn mot jul blir det oppe hver helg og de skal prøve å få istand et julemarked.

Deres spesialitet er spekepølser med morsomme navn som Slåtteguttens fåresnabb og Kårkjeringas kraftkar. Også grillpølse: Sæterjintas drøm, Budeias trøst, Heit dala-væring, Dugurds pølse og Kårkallens italienske fristelse ref. Italiensk krydder. De har også karbonader, medisterkaker, ribbe og steik av egen produksjon for å nevne noe.

De selger også mat fra de andre gårdene som er med i Mat fra Snertingdal og egg fra Torpa samt ost fra Beitostølen m.m. Det er viktig at maten er produsert lokalt og helst i Snertingdal.

Dyra på gården er sau, utegris og storfe av rasen Dexter. Kjøttet blir videreforedlet av Hadeland viltslakteri.

Sigbjørn Haug og Kristin M Kongelf bak disken

Selv om de har mye å gjøre hadde de tid til å slå av en prat

Det er lamper å få kjøpt og kjøkkenkluter er på plass som bla. annet er laget av Sigbjørn's mor Ingrid.

Stabburet skal etter hvert fylles med spekemat og i andre etasje skal det bli mulighet for overnatting. Utenfor er bålpanna på plass slik at det blir mulighet for grilling og kanskje kaffe fra svartkjel.

Sigbjørn Haug ønsker velkommen til gards

Flere slag krydder og grillsaus er å få kjøpt

Lokalproduserte kjøkkenkluter er å finne i sortimentet

Noen tanker i koronatider ...

Det er en merkelig tid vi har bak oss, der koronaen har påvirket hverdagen for oss alle. Og, enda er det ikke slutt, selv om samfunnet er i ferd med å åpne opp igjen. For Innlandet viser nemlig prognosene at vi kan vente en topp i smitten i oktober en gang. Vi vet jo ikke om dette kommer til å skje, men det «henger over oss» som en mulig (tenkt!) forverring av det vi har erfart så langt denne våren.

Tanken var egentlig å skrive litt om hvordan korona-tilværelsen påvirker mennesker i hverdagen, og da med fokus på miljøet rundt Snertingdal omsorgssenter. Men, jeg fant det litt for utfordrende på nåværende tidspunkt, og endte i stedet med å gjengi et innlegg jeg fant i et nummer av Heimehelg, menighetsbladet i min hjemkommune Lierne i Nord-Trøndelag (nå Trøndelag). Det kan være henvisningen til «bukkene Bruse og broen» (i Snertingdal?) som påvirket mine tanker? Jeg ser heller ikke bort fra at jeg kan ha blitt påvirket av at min mor, som nettopp har fylt 89, satt i redaksjonen av Heimehelg på den tid innlegget var skrevet, i april 1990.

Innlegget omtaler både angsten som lur, noe kanskje mange av oss har erfart denne våren, og det at vårt innerste indre kan bidra med lys og varme til å møte utfordringer i livet. For egen del kan jeg tilføye at dette lyset, den varmen, kan få styrke fra ulike hold. I koronatider, hvor mye av det trygge, vante uteblir. Selv har jeg opplevd at gudstjenester på TV fra ulike steder i landet har hatt en slik funksjon.

Innlegget fra Heimehelg april 1990 heter «**Under broen**!» (– og var ment å bli en ny, fast spalte i menighetsbladet).

«Mørke og lys – kulde og varme – vondt og godt, - er to sider av samme ansikt. Hvordan vi har det med oss selv og hverandre i vår verden, er spørsmål om hvilken side av ansiktet kommer styrket ut av kampen med hverdagen.

For noen, uløselige floker. For andre, spennende utfordringer. Selv et lystig, fargesprakende bilde blir grått og kjedelig, eller til og med helsvart, om vi ikke klarer å styre noen lyskilde mot det.

De tre bukkene i i eventyret måtte over en bro, for å komme fram til saftig fjellbeite. Der var problemet «Trollet under broen». Glupsk som det var, ville det ha størst mulig bytte. Det ble redninga for den mellomste og minste bukken. Den største gjorde kort prosess med trollet. Rett ned i fosselarmen druknet det uhyggelige trollbrølet, - til stor jubel hos barna. Nå lå samme mulighet åpen, selv for den minste og svakeste.

Alle høster vi hver våre personlige livserfaringer fra vogge til grav. Men få har følelsen av å bli til store, sterke bukker som stanger stygge troll ned i fosser. Med alderen forsterkes heller følelsen av å være liten og hjelpeløs, I det fjerne maler angsten som en tung, larmende foss.

Er det fossen eller trollet som er verst? Her treffer vi på en god sannhet. Ingen bro over til nye muligheter voktes av større troll enn oss selv. De er altså overvinnelige. Noen er til og med som trollet i eventyret. De sprekker i sola! Mange broer kan erobres med ekte lys og varme som kommer fra vårt innerste indre. På andre siden venter kanskje livets eget lille eventyr ...»

Magnar Sjevelås

Prolog til bureiserfesten for Lars Ødegårdstuen på Strande pensjonat 24.10.1959.

Få ein vennskapspakt med jorda,
har ein vismann ein gong sagt.
Desse djupe, kloke orda
ennå står ved lag og makt.
Få ein vennskapspakt med jorda,
-sviktar andre det dei sa,
held ho trufast, grå og gammal,
lovnaden ho ein gong ga.

Denne enkle sanning var det
vise Lars og trudde på
i dei tider, tunge harde,
inga løysing var å sjå.
Som ei ugle ifrå tårnet
såg han vidt den gode bygd -
-få ein venskapspakt med jorda,
det ga trøyst og trivd og trygd.

Det gav kveik til varme voner,
det ga tru i unge sinn.
Sterke menn og kvikke koner
satte gjerne livet inn.
Det var ingen dans på roser,
ingel leik dei tråde mot,
men er heim dei ville få seg,
eigen grunn til eigen fot.

Og no ser vi kva dei fekk til:
Grend ved grend med gard ved gard.
Men det var han Lars dei gjekk til,
-det var som å gå til far -
når det kneip med eitt og anna,
når det heldt på gjekk i stå.
Det såg mykje meir enn mørkt ut
visste ikkje han ei råd.

Sterke ord og store faktar
er kje rudningsmannens vis.
Men i kveld så kjem dei samman
for å syne dei sette pris
på den hjelpa du har gitt dei,
at du var slik som du var,
Stilt og einfeltd vil dei takke
heile dalens bestefar.

Sigvard Kåpvik (lærer på Dalheim)

Lyrikkhjørnet

Senvinteren og våren 2020 ble veldig spesiell. Corona-viruset snudde opp ned på det meste. Men likevel, naturen gikk sin gang, snøen smeltet, hestehov, blåveis og hvitveis dukket opp. Det kom noen varme dager i siste halvdel av april. Våren var virkelig i anmarsj...

Det vårast

*Det vårast i dal, de vårast i fjell,
det vårast ved fjord og ved strand.
Våren er kvar gong nyfødt og kjær
venleg, mild og stø i sin ferd,
når atter han kjem til vårt land.*

*Våren er som eit under og stor,
med livgjevande makt på sin gang.
Du rette opp forfall og brest fra i fjor,
og etter di hand det spretter og gror,
du gjer alt så vakkert i stand.*

Diktet er skrevet av Torkel K. Rostøl

Mai-måned ga visse værmessige tilbakeslag. Enkelte dager lavet snøen ned, og det ble kaldere. Eneste trøsten var ordtaket; «Mai-kulde gjør bondens lader fulle». 17. mai ble heller ikke på tradisjonelt vis. Men korpsmusikk og nasjonalsang ble det.

Været bedret seg, og i pinsen, «løvsalenes høytid», slo det til med sol, varme og en natur i full blomst. Sommeren hadde kommet...

Herbjørn Sørebøs dikt skildrer det:

Sommar

*Det er sommar og kveld.
Det luktar syrin.
Det kjennest i kroppen
som kjærleik og vin.*

*Det blinkar i vatn
av sol som går ned,*

*og vinden held anden,
naturen har fred.*

*Den grønnkledde lia
får tonar av blått,
og praten på tunet
har stilna så brått.*

*To starar på taket
tek kveld for i dag.
Dei sit der og teier
som parfolk i lag.*

*Vi følgjer med augo
ein båt som tek land,
og seglet fell solkvitt
for seglarens hand.*

*Det er sol i ditt hår.
Det lyser som lin,
og alt er fortrolla
av sommar-syrin.*

Når dette skrives, er det igjen dager med regn, men det er også en del av sommeren. Sol og regn!

Ha en god sommer!

Tekst: Elisabeth Kruse

Min salme

Rundt den tida jeg ble mormor, fant jeg melodien og deler av teksten til denne kveldssalma i koralboka. Jeg ble glad i både tekst og melodi, og har sunget denne som godnattsang for lille Amalie siden hun ble født for vel 4 år siden. Salma er skrevet av Eivind Skeie og har fått melodi av Sigvald Tveit, den står som nr. 778 i Norsk salmebok fra 2013.

1) *Sov, vesle barnet, sov i Jesu namn.
Drøym at du kviler i hans trygge famn.
Alle Guds englar kjem til deg no. Når
dei er hos deg, blir din draum så god.*

2) *Stjernene lyser, sjå kor månen skin.
Jorda er vakker, himlen er så fin. Alle
Guds englar syng no med meg. Ja, i Guds
himmel spelar dei for deg!*

3) *Sov, vesle barnet, sov i Jesu namn.
Drøym at du kviler i hans trygge famn.*

Jeg sender stafettpinnen videre til Sissel Skårstad

Med hilsen Eli Aalseth

SNERTINGDAL TRIMSENTER

- gjør bygda sprekere!

Tren når du vil og hvor mye du vil for
Kun kr. 360,- pr. mnd.

Senteret er tilrettelagt
for bevegelseshemmede

Saltrening/egentrening/
treningsveiledning/ungdomstrening

Bevegelse, balanse, styrke,
kondisjon og glede

Gavekort og klippekort

trimsenteret@online.no
954 94 713

- Mer enn
bare blomster

Sentrum Blomster

Biri

Snertingdal

- * Blomster
- * Interiør
- * Garn
- * Klær

Biri
Birivegen 79
tlf: 611 85 232

Vi utfører alt av blomster-
binderi, til både sorg og glede!

Snertingdal
Snertingdalsvegen 1726
tlf: 611 80 370

Vi samarbeider med
Nettum begravesbyrå.

MR MJØSEN REGNSKAP

Autorisert regnskapsførerselskap
Ditt lokale regnskapskontor!

Vi utfører alle regnskaps tjenester
(Bokføring, fakturering, lønn,
årsoppgjør, konsulent tjenester mm)
for alle selskapsformer innen
Landbruk og annen næringsvirksomhet.

Andreas Ekern 971 16 275
Knut Røkke 456 13 176

post@mjosenregnskap.no

For mer informasjon:
www.mjosenregnskap.no

Kontoradresse fra jan 2019:
Fautvegen 11, 2836 BIRI

Odd Sveum`s salong

Tlf. 611 84387

45 år med
saks og kam

Landbruksregnskap - Eierskiftebistand - Forretningsregnskap

Aut. regnskapsfører
Erik Hasli

Hasligrenda 41, 2839 Øvre Snertingdal
Tlf.: 61 18 37 35 - Mobil: 928 02 630 e-post: erik@ehasli.no

**Bruk våre annonsører –
de støtter «På Kirkevangen»**

Bidra til lokale
arbeidsplasser og bosetning

Bruk VOKKS!

Tlf 61 11 27 00
www.vokks.no

STEIN BRATENG

REGNSKAPSKONTOR

Tlf. 611 84324 - 2838 Snertingdal

Norske Kvinners Sanitetsforening

Øvre-, Midtre- og Nedre Snertingdal Sanitetsforening
omtanke i nærmiljøet

**Snertingdal
Bilsenter A/S
Jafs Snertingdal**

Ole Erik Skonnord - Tlf. 990 00502

**Ønsker du annonse
ring 952 40550**

**coop
prix**

**Snertingdal
Åpent 08-21 (20)
Tlf. 611 78655**

Vi skreddersyr turer

etter kundens ønsker

A.S Snertingdal Auto

Se vår hjemmeside www.snertingdal-auto.no

Kontakt oss på: tur@snertingdal-auto.no eller telefon 61 18 43 35

STEINSRUDFJØSET

Særegent lokale for alle typer arrangementer

kontakt meg på mob; 47 82 42 96, eller finn-brobakken@hotmail.com

se oss på facebook: [steinsrudfjoeset](https://www.facebook.com/steinsrudfjoeset)

Adresse Øverrovegen 421, Snertingdal

Bakke El-installasjon AS
Aut. Elektroinstallatør - Gjøvik

EL-PROFFEN

Tlf. 611 38750

Avd. Snertingdal:

Roger Engen - 977 68950 og Steffan Stanes - 990 20530

Slekters gang

Døpte

Herman Lesund Brattsveen

Nora Lesund Brattsveen

Emilie Aaslund

Sigurd Lien Gjosti

Gravferd

Mikkal Haugerud

Gunnar Stensvold

Kristen Peder Solhaug

Gerd Bjerkås

Nina Østby Løkken

Sissel Holland

Mjøsa

BEGRAVELSESBYRÅ
TLF: 61 18 31 03

**Utfører alle tjenester
ved dødsfall, begravelse
og kremasjon i
hele distriktet.**

Snertingdal

**Hjemmebesøk, blomster
og salg av gravminner.**

Prisgunstig

Vakt hele døgnet:

61 18 31 03

Bekkelund

JKANLEGG AS
JARLE AASLUND - KENNETH SKAUG
TLF. 982 14 545 - 980 42 527

**GRAVING
MASSETRANSPORT**
Fra Gravåsen grustak leverer vi
grus, bærelagsmasse, matjord m.m.

2880 Nord Torpa
Tlf. 920 91173

Spesialsagbruk
Villmarkspanel
Laftetømmer
Takåser + mye mer.....

Kjøp norsk!

**Snertingdal
Bondelag**

2838 Snertingdal
Tlf. 61 18 43 86

Tlf. 61 18 45 45
Snertingdalsveien 1672, 2838 Snertingdal

*Bjørn Åslund
Transport*

Snertingdal
Tlf. 611 84536 Mobil 416 79 780

Land Trykkeri as

Du finner oss på landtrykkeri.no

- få det trykt i Land du også!

Stine Renate Brobakken

466 14 706

**mjos
elektro**

Tlf. 61 18 00 80

Trondhjemsveien 10, 2821 Gjøvik - fax: 61 18 01 00
mobiltlf: 95 83 55 15 - døgnvakt: 95 18 00 80
www.mjoselektro.no

For oss er de små
oppdragene like
interessante som
de store.

Vi utfører alle typer service- og
installasjonsarbeider i boliger,
kontorer, foretaksinngår, industri
og landbruk.

registrert elinstallatør

Bademiljø

**Hagen's
Rørservice as**

Storgaten 53, 2870 Dokka
Telefon 61 11 10 69 Fax 61 11 21 69
Mobil 41 45 99 41

Malermestrene

INDRE ØSTLAND AS

Malerarbeid Gulvlegging
Våtrom Gulvavretting

Geir Bergli 913 95 850
www.malermestrene.no

Tlf. 61 17 13 74

Norsk kvalitet for generasjonene
Birivegen 52, Biri

Snertingdal Menighet - litt ditt!
Garantert utbytte: Les Johannes
kap. 1, v. 12 i Bibelen

Over 70 år i Gjøvik

Hjemmebesøk
Blomsterbinderi
Gravmonumenter

DØGNVAKT 611 50 580

Marcus Thranesgt. 4, 2821 Gjøvik - www.begravelsesbyraet.no

Trostrud

Mekonomen
Bilverksted

Koklien Maskinservice
Sentralbord 611 77605
Mobil 930 40123
h.einar@online.no
2838 Snertingdal
www.mekonomen.no

NÅR TIDEN STOPPER OPP
BLIR ØYEBLIKK TIL MINNER

Nettum

- BEGRAVELSESBYRÅ -

ØISTEIN NETTUM
SYNNØVE RUSTAD

T • 61 18 69 40

• Hele døgnet

www.nettum.no

snertingdal.no

Et nettsted for snertingdøler
og andre folk!

Kasenberg Thaimat

Snertingdalsv. 1726
Torsd.-sønd. kl. 14.- 19.
Tlf. 915 80557

☎ 41 57 15 85

Andaktstelefon
38 09 17 00
Tjenesten er gratis

Kirkekalender

JUNI

28.juni –

4.søndag i treenighetstiden

Redalssetra kl.1100 –

Friluftsgudstjeneste

«Skaperverkets søndag»

Takkoffer til Kirkens SOS Hedmark/

Oppland

Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

JULI

5.juli –

5.søndag i treenighetstiden

Matt 7,15-20

Nykirke kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

12.juli –

6.søndag i treenighetstiden

Luk 5,1-11

Biri kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

19.juli –

7.søndag i treenighetstiden

Luk 15,1-10

Seegård kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Kirkemusikkarbeidet

Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

26.juli –

8.søndag i treenighetstiden

Matt 6,19-26

Biri kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Haraldur Ørn Gunnarsson

29.juli – Olsok

Joh 12,24-26

Kirketuften på Kirkerud kl.1800

Olsokgudstjeneste

Takkoffer til Kirkerudfondet

Prest: Haraldur Ørn Gunnarsson

AUGUST

2.august –

9.søndag i treenighetstiden

Matt 11,28-30

Nykirke kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Haraldur Ørn Gunnarsson

9.august –

10.søndag i treenighetstiden

Luk ,27-32

Biri kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Menighetsbladet

Prest: Hanne Moesgaard Skjesol

16.august –

11.søndag i treenighetstiden

Matt 23,37-39

Seegård kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Menighetsarbeidet

Prest: Haraldur Ørn Gunnarsson

Menighetsmøte etter gudstjenesten

23.august –

12.søndag i treenighetstiden

Matt 6,24-34

Biri kirke kl.1000 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Misjonsprosjektet dia-

konalt arbeid i Thailand (NMS)

Prest: Haraldur Gunnarsson

30.august –

13.søndag i treenighetstiden

Matt 25,14-30

Seegård kirke kl.1200 – Høymesse

Nattverd. Evnt. dåp

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Haraldur Gunnarsson

SEPTEMBER

6.september – Vingårdssøndagen

Matt 20,1-16

Seegård kirke kl.1000 og kl.1200 –

Konfirmasjonsgudstjeneste

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Haraldur Gunnarsson

20.september –

16.søndag i treenighetstiden

Mark 7,31-37

Nykirke kirke kl.1000 og kl.1200 –

Konfirmasjonsgudstjeneste

Takkoffer til Trosopplæringsarbeidet

Prest: Haraldur Gunnarsson

27.september –

17.søndag i treenighetstiden

Joh 11.17-29

Seegård kirke kl.1200 –

Høsttakkegudstjeneste

Nattverd. Evnt.dåp

Takkoffer til NMS diakonalt arbeid i

Thailand

Prest: Haraldur Gunnarsson

- Det står i...
Oppland

Møter

Snertingdal misjonsforening:

Søndag 9. august

kl. 12.00.

Stevne på Betel

v/ Hans Anton Eklund

Onsdag 16. september

kl. 19.00.

Misjonsmøte hos

Marie Kvernlien

v/ Gerd Solbakken

Søndag 25. oktober

kl. 18.00.

Sangkveld i Seegård kirke

Onsdag 18. november

kl. 19.00.

Misjonsmøte hos

Normann v/ Marie Onsrud

Frist for stoff
til neste nummer er
1. oktober